

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

स॒मिधो॑ यजति वस॒न्तमे॒वर्त॑नामव॑ रुन्धे तनून॑पातं यजति ग्री॒ष्ममे॒वाव॑ रुन्ध इ॒डो य॑जति व॒र्षा ए॒वाव॑ रुन्धे ब॒र्हिर्य॑जति श॒रद॑मे॒वाव॑ रुन्धे स्वा॒हाका॑रं य॑जति हे॒मन्त॑मे॒वाव॑ रुन्धे तस्मा॒त्स्वाहा॑कृता हे॒मन्प॒शवो॑ऽव॑ सीदन्ति स॒मिधो॑ यजत्यु॒षस॑ ए॒व दे॒वता॑ना॒मव॑ रुन्धे तनून॑पातं यजति य॒ज्ञमे॒वाव॑ रुन्ध - (१)

इ॒डो य॑जति प॒शूमे॒वाव॑ रुन्धे ब॒र्हिर्य॑जति प्र॒जामे॒वाव॑ रुन्धे स॒मान॑यत उप॒भृत॑स्तेजो वा आ॒ज्यं प्र॒जा ब॒र्हिः प्र॒जास्वे॒व तेजो॑ दधाति स्वा॒हाका॑रं य॑जति वाच॑मे॒वाव॑ रुन्धे दश॑ सं प॑द्यन्ते दशा॑क्षरा वि॒राड्विरा॑जै॒वान्नाद्य॑मव॑ रुन्धे स॒मिधो॑ यजत्य॒स्मिन्ने॒व लो॒के प्र॑ति तिष्ठति तनून॑पातं यजति (२)

य॒ज्ञ ए॒वान्तरि॑क्षे प्र॑ति तिष्ठती॒डो य॑जति प॒शुष्वे॒व प्र॑ति तिष्ठति ब॒र्हिर्य॑जति य ए॒व दे॒व्यानाः प॒न्थान॑स्तेष्वे॒व प्र॑ति तिष्ठति स्वा॒हाका॑रं य॑जति सु॒वर्ग ए॒व लो॒के प्र॑ति तिष्ठत्ये॒ताव॑न्तो वै दे॒वलो॒कास्तेष्वे॒व य॑थापूर्वं प्र॑ति तिष्ठति दे॒वासुरा ए॒षु लो॒केष्व॑स्पर्धन्त॒ ते दे॒वाः प्र॑या॒जैरे॒भ्यो लो॒केभ्यो॑ऽसुरा॒न्प्राणु॑दन्त॒ तत्प्र॑या॒जाना॑ (३)

प्र॒याज॑त्वं यस्यै॒वं वि॒दुषः॑ प्र॒याजा इ॒ज्यन्ते॑ प्रै॒भ्यो लो॒केभ्यो॑ भ्रातृ॒व्यान्नुद॑तेऽभिक्रामं जुहोत्य॒भिर्जित्यै॑ यो वै प्र॑या॒जाना॑ मिथुनं वेद॒ प्र प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जायते स॒मिधो॑ ब॒ह्नीरि॑व यजति तनून॑पातमेकमिव मिथुनं तदि॒डो ब॒ह्नीरि॑व यजति ब॒र्हिरे॑कमिव मिथुनं तदे॒तद्वै प्र॑या॒जाना॑ मिथुनं य ए॒वं वेद॒ प्र (४)

प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जायते दे॒वानां॑ वा अ॒नि॒ष्टा दे॒वता॑ आस॒न्नथा॑सुरा य॒ज्ञम॑जिघा॑स॒न्ते दे॒वा गा॑य॒त्री व्यौह॑न् पश्चा॒क्षरा॑णि प्रा॒चीना॑नि त्रीणि॑ प्रती॒चीना॑नि ततो॒ वर्म॑ य॒ज्ञाया॑भ॒वद्वर्म॑ यज॑मानाय॒ यत्प्र॑या॒जानू॒याजा इ॒ज्यन्ते॑ वर्मे॒व तद्य॒ज्ञाय॑ क्रियते॒ वर्म॑ यज॑मानाय॒ भ्रातृ॒व्याभि॒भूत्यै॑ तस्मा॒द्वरू॑थं पु॒रस्ता॒द्वर्षी॑यः प॒श्चाद्व॒सीयो॑ दे॒वा वै पु॒रा रक्षो॑भ्य - (५)

इति॑ स्वा॒हाका॑रेण॑ प्र॒याजे॑षु य॒ज्ञसु॑ स्थाप्यमपश्यन्तः॒ स्वा॒हाका॑रेण॑ प्र॒याजे॑षु सम॑स्थापयन्वि वा ए॒तद्य॒ज्ञं छि॑न्दन्ति यथ्स्वा॒हाका॑रेण॑ प्र॒याजे॑षु स॒स्थाप॑यन्ति प्र॒याजा॑नि॒ष्ट्वा

हवींश्चभि घारयति यज्ञस्य सन्तत्या अथौ हविरेवाकुरथौ यथापूर्वमुपैति पिता वै प्रयाजाः प्रजाऽनूयाजा यत्प्रयाजानिष्ठा हवींश्चभिघारयति पितैव तत्पुत्रेण साधारणं (६)

कुरुते तस्मादाहुर्यश्चैवं वेद यश्च न कथा पुत्रस्य केवलं कथा साधारणं पितुरित्यस्कन्नमेव तद्यत्प्रयाजेष्विष्टेषु स्कन्दति गायत्र्यैव तेन गर्भं धत्ते सा प्रजां पशून् यजमानाय प्र जनयति॥ (७)

यजति यज्ञमेवावर्न्धे तनूनपातं यजति प्रयाजानामिव वेद प्र रक्षोभ्यः साधारणं पञ्चत्रिंशच्च॥ [१]

चक्षुषी वा एते यज्ञस्य यदाज्यभागौ यदाज्यभागौ यजति चक्षुषी एव तद्यज्ञस्य प्रति दधाति पूर्वार्धे जुहोति तस्मात्पूर्वार्धे चक्षुषी प्रबाहुं गृह्णाति तस्मात्प्रबाहुकक्षुषी देवलोकं वा अग्निना यजमानोऽनु पश्यति पितृलोकं सोमेनोत्तरार्धेऽग्नये जुहोति दक्षिणार्धे सोमायैवमिव हीमौ लोकावनयोर्लोकयोरनुख्यात्यै राजानौ वा एतौ देवतानां (८)

यदग्नीषोमावन्तरा देवता इज्येते देवतानां विधृत्यै तस्माद्राज्ञा मनुष्या विधृता ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं तद्यज्ञे यजमानः कुरुते येनान्यतोदतश्च पशून्दाधारोभयतो- दतश्चेत्यृचमनूच्याज्यभागस्य जुषाणेन यजति तेनान्यतोदतो दाधारर्चमनूच्यं हविषं ऋचा यजति तेनोभयतोदतो दाधार मूर्धन्वती पुरोनुवाक्या भवति मूर्धानमेवैनं समानानां करोति (९)

नियुत्वत्या यजति भ्रातृव्यस्यैव पशून्नि युवते केशिनं ह दार्भ्यं केशी सात्यकामिरुवाच सप्तपदां ते शकरींश्चो यज्ञे प्रयोक्तासे यस्यै वीर्येण प्र जातान्भ्रातृव्यान्नुदते प्रति जनिष्यमाणान् यस्यै वीर्येणोभयोर्लोकयोर्योतिर्धत्ते यस्यै वीर्येण पूर्वार्धेनान्द्वान्भुनक्ति जघनार्धेन धेनुरिति पुरस्ताल्लक्ष्मा पुरोनुवाक्या भवति जातानेव भ्रातृव्यान्प्र णुदत उपरिष्ठाल्लक्ष्मा (१०)

याज्यां जनिष्यमाणानेव प्रति नुदते पुरस्ताल्लक्ष्मा पुरोनुवाक्या भवत्यस्मिन्नेव लोके ज्योतिर्धत्त उपरिष्ठाल्लक्ष्मा याज्यामुष्मिन्नेव लोके ज्योतिर्धत्ते ज्योतिष्मन्तावस्मा इमौ लोकौ भवतो य एवं वेद पुरस्ताल्लक्ष्मा पुरोनुवाक्या भवति तस्मात्पूर्वार्धेनान्द्वान्भुनक्त्युपरिष्ठाल्लक्ष्मा याज्यां तस्माज्जघनार्धेन धेनुर्य एवं वेद भुङ्क्ते एनमेतौ वज्र आज्यं वज्र आज्यभागौ (११)

वज्रो वषट्कारस्त्रिवृतमेव वज्रं सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र हर्त्यछम्बद्वारमपगूर्य वषट्करोति

स्तृत्यै गायत्री पुरोनुवाक्या भवति त्रिष्टुग्याज्या ब्रह्मन्नेव क्षत्रमन्वारम्भयति तस्माद्वाह्मणो मुख्यो मुख्यो भवति य एवं वेद प्रैवेन पुरोनुवाक्याऽऽहु प्र णयति याज्यया गमयति वषट्कारेणैवेन पुरोनुवाक्या दत्ते प्र यच्छति याज्यया प्रति (१२)

वषट्कारेण स्थापयति त्रिपदा पुरोनुवाक्या भवति त्रयं इमे लोका एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति चतुष्पदा याज्या चतुष्पद एव पशूनं रुन्धे द्यक्षरो वषट्कारो द्विपाद्यजमानः पशुष्वेवोपरिष्ठात्प्रति तिष्ठति गायत्री पुरोनुवाक्या भवति त्रिष्टुग्याज्यैषा वै सप्तपदा शक्नोती यद्वा एतया देवा अशिक्षन्तदशक्रवन् य एवं वेद शक्रोत्येव यच्छिक्षति॥ (१३)

देवतानाङ्कुरोत्युपरिष्ठात्क्षमाऽऽज्यभागो प्रति शक्रोत्येव द्वे च॥ [२]

प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्व्यादिश्वस आत्मन्नाज्यमधत्त तं देवा अब्रुवन्नेष वाव यज्ञो यदाज्यमप्येव नोऽत्रास्त्विति सोऽब्रवीद्यजान् व आज्यभागावुप स्तृणानभि घोरयानिति तस्माद्यजन्त्याज्यभागावुप स्तृणन्त्यभि घोरयन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्याद्यातयामान्यन्यानि हवींष्ययातयामाज्यमिति प्राजापत्य- (१४)

मिति ब्रूयादयातयामा हि देवानां प्रजापतिरिति छन्दांसि देवेभ्योऽपांक्रामन्न वोऽभागानि हव्यं वक्ष्याम इति तेभ्य एतच्चतुरवत् तमधारयन्पुरोनुवाक्याये याज्याये देवताये वषट्काराय यच्चतुरवत्तं जुहोति छन्दांस्येव तत्प्रीणाति तान्यस्य प्रीतानि देवेभ्यो हव्यं वहन्त्यङ्गिरसो वा इत उत्तमाः सुवर्गं लोकमायन्तदृषयो यज्ञवास्त्वभ्यायन्ते- (१५)

ऽपश्यन्पुरोडाशं कूर्मं भूतं सर्पन्तं तमब्रुवन्निन्द्राय ध्रियस्व बृहस्पतये ध्रियस्व विश्वेभ्यो देवेभ्यो ध्रियस्वेति स नाध्रियत् तमब्रुवन्नग्नये ध्रियस्वेति सोऽग्नयेऽध्रियत् यदाग्नेयोऽष्टाकपालोऽमावास्यायां च पौर्णमास्यां चाच्युतो भवति सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै तमब्रुवन्कथाहास्था इत्यनुपाक्तोऽभूवमित्यब्रवीद्यथाक्षोऽनुपाक्तो - (१६)

ऽवाच्छत्येवमवारमित्युपरिष्ठादभ्यज्याधस्तादुपानक्ति सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै सर्वाणि कपालान्यभि प्रथयति तावतः पुरोडाशानमुष्मिल्लोकेऽभि जयति यो विदग्धः स नैर्ऋतो योऽश्रुतः स रौद्रो यः श्रुतः स सदेवस्तस्मादविदहता श्रुतङ्कृत्यः सदेवत्वाय भस्मनाऽभि वांसयति तस्मान्मासेनास्थिं छत्रं वेदेनाभि वांसयति तस्मात् (१७)

केशैः शिरश्छत्रं प्रच्युतं वा एतदस्माल्लोकादगतं देवलोकं यच्छ्रुतं हविरनभि-

धारितमभिघार्योद्वासयति देवत्रैवेनद्रमयति यद्येकं कपालं नश्येदेको मासः
संवत्सरस्यानवेतः स्यादथ यजमानः प्र मीयेत यद्वे नश्येतां द्वौ मासौ संवत्सरस्यानवेतौ
स्यातामथ यजमानः प्र मीयेत सङ्ख्यायोद्वासयति यजमानस्य (१८)

गोपीथाय यदि नश्येदाश्विनं द्विकपालं निर्वपेद् द्यावापृथिव्यमेककपालमश्विनौ वै
देवानां भिषजौ ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति द्यावापृथिव्यं एककपालो भवत्यनयोर्वा
एतन्नश्यति यन्नश्यत्यनयोरेवैन्द्विन्दति प्रतिष्ठित्यै॥ (१९)

प्राजापत्यन्तेऽक्षोऽनुपाक्तो वेदेनाऽभि वांसयति तस्माद्यजमानस्य द्वात्रिंशच्च॥ [३]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति स्फ्यमा दत्ते प्रसूत्या अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ
हि देवानामध्वर्यू आस्तां पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै शतभृष्टिरसि वानस्पत्यो द्विषतो
वध इत्याह वज्रमेव तत्सः श्यति भ्रातृव्याय प्रहरिष्यन्तस्तम्बयजुरर्हरत्येतावती वै पृथिवी
यावती वेदिस्तस्या एतावत एव भ्रातृव्यं निर्भजति (२०)

तस्मान्नाभागं निर्भजन्ति त्रिर्हरति त्रयं इमे लोका एभ्य एवैनं लोकेभ्यो निर्भजति
तूष्णीं चतुर्थः हरत्यपरिमितादेवेन निर्भजत्युद्धन्ति यदेवास्या अमेध्यं तदपं हन्त्युद्धन्ति
तस्मादोषधयः परा भवन्ति मूलं छिनत्ति भ्रातृव्यस्यैव मूलं छिनत्ति पितृदेवत्यातिखातेयतीं
खनति प्रजापतिना (२१)

यज्ञमुखेन सम्मितामा प्रतिष्ठायै खनति यजमानमेव प्रतिष्ठां गमयति दक्षिणतो
वर्षीयसीं करोति देवयजनस्यैव रूपमकः पुरीषवतीं करोति प्रजा वै पशवः पुरीषं
प्रजयैवेनं पशुभिः पुरीषवन्तं करोत्युत्तरं परिग्राहं परिं गृह्णात्येतावती वै पृथिवी यावती
वेदिस्तस्या एतावत एव भ्रातृव्यं निर्भज्याऽऽत्मन उत्तरं परिग्राहं परिं गृह्णाति क्रूरमिव
वा - (२२)

एतत्करोति यद्वेदिं करोति धा असि स्वधा असीति योयुष्यते शान्त्यै प्रोक्षणीरा
सादयत्यापो वै रक्षोघ्नी रक्षसामपहत्यै स्फ्यस्य वर्त्मन्त्सादयति यज्ञस्य सन्तत्यै यं द्विष्यात्
ध्यायेच्छुचैवेनमर्पयति॥ (२३)

भजति प्रजापतिनेव वै त्रयस्त्रिंशच्च॥ [४]

ब्रह्मवादिनो वदन्त्यद्विरहवींषि प्रौक्षीः केनाऽप इति ब्रह्मणेति ब्रूयादद्विरह्वैव

हवी॑ःषिं प्रोक्षति॑ ब्रह्म॑णाऽप इध्मा॑ब॒र्हिः प्रोक्षति॑ मेध्य॑मे॒वैन॑त्करोति॑ वेदिं॑ प्रोक्ष॑त्यृक्षा वा
एषाऽलो॑मका॑ऽमेध्या यद्वेदि॑र्मेध्यामे॒वैनो॑ करोति॑ दिवे॒ त्वाऽन्तरि॑क्षाय॒ त्वा पृथि॑व्यै त्वेति॑
ब॒र्हि॒रासाद्य॑ प्रो- (२४)

क्ष॑त्येभ्य ए॒वैन॑ल्लोकेभ्यः प्रोक्ष॑ति कूर॑मि॒व वा ए॒तत्क॑रोति॒ यत्खन॑न्त्य॒पो नि न॑यति॒ शान्त्यै॑
पुर॑स्ता॒त्प्रस्तरं॑ गृह्णाति॑ मुख्य॑मे॒वैनं॑ करोती॒यन्तं गृह्णाति॑ प्र॒जाप॑तिना यज्ञ॑मुखेन॒ सम्मि॑तं
ब॒र्हिः स्तृ॑णाति॒ प्र॒जा वै ब॒र्हिः पृथि॑वी वेदिः॑ प्र॒जा ए॒व पृथि॑व्यां प्रति॑ष्ठापय॒त्यन॑तिदृश्नः॑
स्तृ॑णाति॒ प्र॒जये॑वैनं॑ प॒शुभि॑रन॑तिदृश्नं करो- (२५)

त्यु॒त्तरं॑ ब॒र्हिषः॑ प्रस्तरः॑ सा॒दय॑ति प्र॒जा वै ब॒र्हिर्य॑ज॒मानः॑ प्रस्त्रो॑ यज॑मानमे॒वा-
य॑ज॒माना॒दुत्तरं॑ करोति॒ तस्मा॑द्यज॑मानोऽय॑ज॒माना॒दुत्तरो॑ऽन्तर्दधाति॒ व्यावृ॑त्या अ॒नक्तिं॑
ह॒विष्कृ॑तमे॒वैनं॑ सु॒वर्गं॑ लो॒कं ग॑मयति त्रेधा॑न॒क्ति त्रयं॑ इ॒मे लो॒का ए॒भ्य ए॒वैनं॑ लो॒केभ्यो॑-
ऽन॒क्ति न॑ प्रति॒ शृणा॑ति॒ यत्प्रति॑शृणी॒यादन्धू॑र्वा भावु॑कं यज॑मानस्य स्यादु॒परी॑व प्र
ह॑र- (२६)

त्यु॒परी॑व हि सु॒वर्गो॑ लो॒को नि य॑च्छति॒ वृष्टि॑मे॒वास्मै॑ नि य॑च्छति॒ नात्य॑ग्रं प्र ह॑रेद्यदत्य॑ग्रं
प्रह॑रे॒दत्यासा॑रिण्यध्व॒र्योर्नाशु॑का स्या॒न्न पुर॑स्ता॒त्प्रत्य॑स्येद्यत्पुर॑स्ता॒त्प्रत्य॑स्यै॒थ्सु॒वर्गाल्लो॒काद्य॑ज॒-
मा॒नं प्रति॑ नुदे॒त्प्राश्च॑ प्र ह॑रति॒ यज॑मानमे॒व सु॒वर्गं॑ लो॒कं ग॑मयति॒ न विष्व॑ञ्च॒ वि यु॑याद्यद्विष्व॑ञ्च
वियु॑याथ (२७)

स्य॑स्य जायेतो॒र्ध्वमुद्यौ॑त्यूर्ध्वमि॒व हि पु॑ःसः पु॒माने॒वास्य॑ जायते॒ यथ्स्ये॑न॒ वोप॑वे॒षेण॑
वा यो॒युप्ये॑त् स्तु॒तिरे॒वास्य॑ सा ह॒स्तेन॑ यो॒युप्ये॑ते यज॑मानस्य गोपी॒थाय॑ ब्रह्म॒वादि॑नो॒ वद॑न्ति
किं य॒ज्ञस्य॑ यज॑मान इति॒ प्रस्तर॑ इति॒ तस्य॑ क्व सु॒वर्गो॑ लो॒क इत्या॑हव॒नीय॑ इति॒
ब्रू॒याद्य॑त्प्र॒स्तरमा॑हव॒नीये॑ प्रह॑रति॒ यज॑मानमे॒व (२८)

सु॒वर्गं॑ लो॒कं ग॑मयति॒ वि वा ए॒तद्य॑ज॒मानो लि॑शते॒ यत्प्र॑स्तरं यो॒युप्य॑न्ते॒ ब॒र्हिरनु॑
प्रह॑रति॒ शान्त्या॑ अ॒नार॑म्भ॒ण इ॒व वा ए॒तर्ह्यध्व॑र्युः स ई॒श्वरो॑ वै॒पनो॑ भवि॒तोर्ध्रु॒वा-
ऽसी॑ती॒माम॑भि मृ॒शती॑यं वै ध्रु॒वाऽस्यामे॒व प्रति॑ तिष्ठति॒ न वै॒पनो॑ भ॒वत्य॑गा(३)न॒ग्रीदि॒त्याह॑
यद्वृ॒याद॑ग॒न्नि॒रित्य॑ग्राव॒ग्निं ग॑मये॒न्निर्य॑ज॒मानं॑ सु॒वर्गाल्लो॒काद्भजे॑द॒गन्नि॒त्येव॑ ब्रू॒याद्य॑ज॒मानमे॒व
सु॒वर्गं॑ लो॒कं ग॑मयति॥ (२९)

आसाद्य प्रानतिदृश्वं करोति हरति वियुयाद्यजमानमेवाग्निरिति सुतदंश च॥ [५]

अग्नेस्त्रयो ज्यायाः सो भ्रातर आसन्ते देवेभ्यो हव्यं वहन्तः प्रामीयन्त सौ-
ऽग्निरिबिभेदित्थं वाव स्य आतिमरिष्यतीति स निलायत सौऽपः प्राविशत्तं देवताः
प्रेपमैच्छन्तं मथस्यः प्राब्रवीत्तमंशपद्धियाधिया त्वा वध्यासुर्यो मा प्रावौच इति तस्मान्मथस्य
धियाधिया घ्नन्ति शप्तो - (३०)

हि तमन्वविन्दन्तमब्रुवन्नुपं न आ वर्तस्व हव्यं नो वहेति सौऽब्रवीद्वरं वृणे
यदेव गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधिं स्कन्दात्तन्मे भ्रातृणां भागधेयमसदिति तस्माद्यद्
गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधिं स्कन्दति तेषां तद्भागधेयं तानेव तेन प्रीणाति परिधीन्परि
दधाति रक्षसामपहत्यै सः स्पर्शयति (३१)

रक्षसामनन्ववचाराय न पुरस्तात्परिं दधात्यादित्यो ह्येवोद्यन्पुरस्ताद्रक्षाऽस्यपहन्त्यूर्ध्वं
समिधावा दधात्युपरिष्ठादेव रक्षाऽस्यपं हन्ति यजुषाऽन्यां तूष्णीमन्यां मिथुनत्वाय द्वे आ
दधाति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वै यजेत यो यज्ञस्याऽऽर्त्या
वसीयान्थस्यादिति भूपतये स्वाहा भुवनपतये स्वाहा भूतानां (३२)

पतये स्वाहेति स्कन्नमनु मन्त्रयेत यज्ञस्यैव तदार्त्या यजमानो वसीयान्भवति
भूयसीरुहि देवताः प्रीणाति जामि वा एतद्यज्ञस्यं क्रियते यदन्वञ्चौ पुरोडाशावुपाः शुयाजम-
न्तरा यजत्यजामित्वायाथो मिथुनत्वायाग्निरमुष्मिल्लोक आसीद्यमोऽस्मिन्ते देवा
अब्रुवन्नेतेमौ वि पर्यूहामेत्यन्नाद्यैन देवा अग्नि- (३३)

मुपामन्त्रयन्त राज्येन पितरो यमं तस्मादग्निर्देवानामन्नादो यमः पितृणां राजा य
एवं वेद प्र राज्यमन्नाद्यमाप्नोति तस्मा एतद्भागधेयं प्रायच्छन् यदग्नये स्विष्टकृतैऽवद्यन्ति
यदग्नये स्विष्टकृतैऽवद्यति भागधेयेनैव तद्रुद्रः समर्धयति सकृत्संकृदवं द्यति सकृदिव हि
रुद्र उत्तरार्धादवं द्यत्येषा वै रुद्रस्य (३४)

दिग्स्वायामेव दिशि रुद्रं निरवदयते द्विरभि धारयति चतुरवत्तस्याऽऽस्यै पशवो वै
पूर्वा आहुतय एष रुद्रो यदग्निर्यत्पूर्वा आहुतीरभि जुहुयाद्रुद्राय पशूनापि दध्यादपशुर्यजमानः
स्यादतिहाय पूर्वा आहुतीर्जुहोति पशूनां गोपीथार्य॥ (३५)

शतः स्पर्शयति भूतानामग्निं रुद्रस्यं सुसत्रिंशच्च॥ [६]

मनुः पृथिव्या यज्ञियमैच्छुः पृतं निषिक्तमविन्दुः ॥ ब्रवीत्कोऽस्येश्वरो यज्ञेऽपि कर्तोरिति तावंब्रूतां मित्रावरुणौ गोरेवावमीश्वरौ कर्ताः स्व इति तौ ततो गां समैरयतां सा यत्रयत्र न्यक्रामत्ततो घृतमपीडयत् तस्माद् घृतपद्युच्यते तदस्यै जन्मोपहृतं रथन्तरं सह पृथिव्येत्याहे- (३६)

यं वै रथन्तरमिमामेव सहान्राद्येनोप ह्वयत् उपहूतं वामदेव्यं सहान्तरिक्षेणेत्याह पशवो वै वामदेव्यं पशूनेव सहान्तरिक्षेणोप ह्वयत् उपहूतं बृहत्सह दिवेत्याहेरं वै बृहदिरामेव सह दिवोप ह्वयत् उपहूताः सप्त होत्रा इत्याह होत्रा एवोप ह्वयत् उपहूता धेनुः (३७)

सहरषमेत्याह मिथुनमेवोप ह्वयत् उपहूतो भक्षः सखेत्याह सोमपीथमेवोप ह्वयत् उपहूतां (४) हो इत्याहाऽऽत्मानमेवोप ह्वयत् आत्मा ह्युपहूतानां वसिष्ठ इडामुप ह्वयते पशवो वा इडां पशूनेवोप ह्वयते चतुरुप ह्वयते चतुष्पादो हि पशवो मानवीत्याह मनुर्द्येता- (३८)

मग्रेऽपश्यद् घृतपदीत्याह यदेवास्यै पदाद् घृतमपीडयत् तस्मादेवमाह मैत्रावरुणीत्याह मित्रावरुणौ ह्येनां समैरयतां ब्रह्म देवकृतमुपहूतमित्याह ब्रह्मैवोप ह्वयते दैव्या अध्वर्यव उपहूता उपहूता मनुष्या इत्याह देवमनुष्यानेवोप ह्वयते य इमं यज्ञमवान् ये यज्ञपतिं वर्धनित्याह (३९)

यज्ञाय चैव यजमानाय चाऽऽशिषमा शास्त उपहूते द्यावापृथिवी इत्याह द्यावापृथिवी एवोप ह्वयते पूर्वजे ऋतावरी इत्याह पूर्वजे ह्येते ऋतावरी देवी देवपुत्रे इत्याह देवी ह्येते देवपुत्रे उपहूतोऽयं यजमान इत्याह यजमानमेवोप ह्वयत् उत्तरस्यां देवयज्यायामुपहूतो भूयसि हविष्करणं उपहूतो दिव्ये धामन्नुपहूत - (४०)

इत्याह प्रजा वा उत्तरा देवयज्या पशवो भूयो हविष्करणं सुवर्गो लोको दिव्यं धामेदमसीदमसीत्येव यज्ञस्य प्रियं धामोप ह्वयते विश्वमस्य प्रियमुपहूतमित्याहर्छम्बद्गारमेवोप ह्वयते॥ (४१)

आहु धेनुतां वर्धनित्याह धामन्नुपहूतश्रुतिं शब्दः॥ [७]

पशवो वा इडां स्वयमा दत्ते काममेवाऽऽत्मनां पशूनामा दत्ते न ह्यन्यः कामं पशूनां प्रयच्छति वाचस्पतये त्वा हुतं प्राश्नामीत्याह वाचमेव भागधेयैः प्रीणाति सदसस्पतये

त्वा हुतं प्राशजामीत्याह स्वगाकृत्यै चतुरवत्तं भवति हविर्वै चतुरवत्तं पशवश्चतुरवत्तं यद्धोता प्राशजोयाद्धोता- (४२)

ऽऽर्तिमाच्छेद्यदग्नौ जुहुयाद्रुद्राय पशूनपि दध्यादपशुर्यजमानः स्याद्वाचस्पतये त्वा हुतं प्राशजामीत्याह परोक्षमेवैनञ्जुहोति सदसस्पतये त्वा हुतं प्राशजामीत्याह स्वगाकृत्यै प्राशजन्ति तीर्थ एव प्राशजन्ति दक्षिणां ददाति तीर्थ एव दक्षिणां ददाति वि वा एतद्यज्ञं (४३)

छिन्दन्ति यन्मध्यतः प्राशजन्त्यद्विर्मार्जयन्त आपो वै सर्वा देवता देवताभिरेव यज्ञः सं तन्वन्ति देवा वै यज्ञाद्रुद्रमन्तरायन्थस यज्ञमविध्यत्तं देवा अग्निं समंगच्छन्त कल्पतां न इदमिति तैऽब्रुवन्स्विष्टं वै न इदं भविष्यति यदिमं राधयिष्याम इति तथिस्विष्टकृतः स्विष्टकृत्त्वं तस्याऽऽविद्धं नि- (४४)

रकृन्तन् यवेन सम्मितं तस्माद्यवमात्रमव द्येद्यज्यायोऽवद्येद्रोपयेत्तद्यज्ञस्य यदुप च स्तूणीयादग्निं च घारयेद्रुभयतः सञ्श्वायि कुर्यादवदायाभि घारयति द्विः सम्पद्यते द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै यत्तिरश्चीनमतिहरेदनमिविद्धं यज्ञस्याभि विध्येदग्रेण परि हरति तीर्थेनैव परि हरति तत्पूष्णे पर्यहरन्तत् (४५)

पूषा प्राश्य दतोऽरुणत्तस्मात्पूषा प्रपिष्टभागोऽदन्तको हि तं देवा अब्रुवन्वि वा अयमार्ध्यप्राशिन्नियो वा अयमभूदिति तद्बृहस्पतये पर्यहरन्त्सोऽबिभेद्बृहस्पतिरित्थं वावस्य आर्तिमारिष्यतीति स एतं मन्त्रमपश्यत्सूर्यस्य त्वा चक्षुषा प्रति पश्यामीत्यब्रवीन्न हि सूर्यस्य चक्षुः (४६)

किं च न हिनस्ति सोऽबिभेत्प्रतिगृह्णन्तं मा हिःसिष्यतीति देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णे हस्ताभ्यां प्रति गृह्णामीत्यब्रवीत्सवितुःप्रसूत एवैनद्ब्रह्मणा देवताभिः प्रत्यंगृह्णात्सोऽबिभेत्प्राशजन्तं मा हिःसिष्यतीत्यग्रेस्त्वाऽऽस्येन प्राशजामीत्यब्रवीन्न ह्यग्रेरास्य किं च न हिनस्ति सोऽबिभेत् (४७)

प्राशितं मा हिःसिष्यतीति ब्राह्मणस्योदरेणेत्यब्रवीन्न हि ब्राह्मणस्योदरं किं च न हिनस्ति बृहस्पतेर्ब्रह्मणेति स हि ब्रह्मिष्ठोऽप वा एतस्मात्प्राणाः क्रामन्ति यः प्राशिन्नं प्राशजात्यद्विर्मार्जयित्वा प्राणान्धसम्मृशतेऽमृतं वै प्राणा अमृतमापः प्राणानेव यथास्थानमुप ह्वयते॥ (४८)

प्राश्नीयाद्धोतां यज्ञं निरहरन्तच्छर्शुरास्यङ्किं च न हिनस्ति सोऽविभेच्चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [८]

अग्नीध्र आ दधात्यग्निमुखानेवर्तून्प्रीणाति समिधमा दधात्युत्तरासामाहुतीनां प्रतिष्ठित्या
अथो समिद्वत्येव जुहोति परिधीन्सम्मार्ष्टि पुनात्येवैनान्स्सुकृत्संकृत्सम्मार्ष्टि पराङ्गि
ह्येतरर्हि यज्ञश्चतुः सम्पद्यते चतुष्पादः पशवः पशूनेवाव रुन्धे ब्रह्मन्प्र स्थास्याम इत्याहात्र
वा एतर्हि यज्ञः श्रितो - (४९)

यत्र ब्रह्मा यत्रैव यज्ञः श्रितस्तत एवैनमा रभते यद्धस्तेन प्रमीवैद्वेपुनः स्याद्यच्छीष्णा
शीर्षक्तिमात्स्याद्यत्तूष्णीमासीतासं प्रतो यज्ञः स्यात्प्र तिष्ठेत्येव ब्रूयाद्वाचि वै यज्ञः श्रितो
यत्रैव यज्ञः श्रितस्तत एवैनं सम्प्र यच्छति देवं सवितरेतत्ते प्रा- (५०)

ऽऽहेत्याहु प्रसूत्यै बृहस्पतिर्ब्रह्मेत्याहु स हि ब्रह्मिष्ठः स यज्ञं पाहि स यज्ञपतिं पाहि स
मां पाहीत्याहु यज्ञाय यजमानायाऽऽत्मने तेभ्य एवाऽऽशिषमा शास्तेऽनार्त्या आश्राव्याह
देवान् यजेति ब्रह्मवादिनो वदन्तीष्टा देवता अथ कतम एते देवा इति छन्दासीति
ब्रूयाद्वायुर्त्रो त्रिष्टुभं (५१)

जगतीमित्यथो खल्वाहुर्ब्राह्मणा वै छन्दासीति तानेव तद्यजति देवानां वा इष्टा देवता
आसन्नथाग्निर्नोदंज्वलत्तं देवा आहुतीभिरनूयाजेष्वन्विन्दन् यदनूयाजान् यजत्यग्निमेव
तत्समिन्द्र एतदुर्वै नामासुर आसीत्स एतर्हि यज्ञस्याऽऽशिषमवृङ्क्त यद्व्यादेत- (५२)

दु द्यावापृथिवी भद्रमभूदित्येतदुमेवासुरं यज्ञस्याऽऽशिषं गमयेदिदं द्यावापृथिवी
भद्रमभूदित्येव ब्रूयाद्यजमानमेव यज्ञस्याऽऽशिषं गमयत्यार्धं सूक्तवाकमुत नमोवाकमित्या-
हेदमराध्मेति वावैतदाहोपश्रितो दिवः पृथिव्योरित्याहु द्यावापृथिव्योर्हि यज्ञ उपश्रित
ओमन्वती तेऽस्मिन् यज्ञे यजमान द्यावापृथिवी (५३)

स्तामित्याहाऽऽशिषमेवेतामा शास्ते यद्व्याथ्सूपावसाना चं स्वध्यवसाना चेति
प्रमायुको यजमानः स्याद्यदा हि प्रमीयतेऽथेयामुपावस्यति सूपचरणा चं स्वधिचरणा
चेत्येव ब्रूयाद्वरीयसीमेवासमै गव्यूतिमा शास्ते न प्रमायुको भवति तयोराविद्यग्निरिदं
हविरंजुषतेत्याहु या अयाक्ष्म (५४)

देवतास्ता अरीरधामेति वावैतदाहु यत्र निर्दिशेत्प्रतिवेशं यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छेदा शास्ते-
ऽयं यजमानोऽसावित्याहु निर्दिश्येवैनं सुवर्गं लोकं गमयत्यायुरा शास्ते सुप्रजास्त्वमा
शास्ते इत्याहाऽऽशिषमेवेतामा शास्ते सजातवनस्यामा शास्ते इत्याह प्राणा वै संजाताः

प्राणानेव (५५)

नान्तरैति तदग्निर्देवो देवेभ्यो वनते वयमग्नेर्मानुषा इत्याहाग्निर्देवेभ्यो वनुते वयं
मनुष्येभ्य इति वावैतदाहेह गतिर्वामस्येदं च नमो देवेभ्य इत्याह याश्चैव देवता यजति
याश्च न ताभ्य एवोभयीभ्यो नमस्करोत्यात्मनोऽनात्यै॥ (५६)

श्रितस्ते प्र त्रिष्टुभमेतद्यावापृथिवी या अयाक्ष्म प्राणानेव पद्वत्वारिंशच्च॥ [९]

देवा वै यज्ञस्य स्वगाकर्तारं नाविन्दन्ते शंयुं बारहस्पत्यमब्रुवन्निमं नो यज्ञः स्वगा
कुर्विति सोऽब्रवीद्वरं वृणु यदेवाब्राह्मणोक्तोऽश्रद्धधानो यजाते सा मे यज्ञस्याऽऽशीरसुदिति
तस्माद्यदब्राह्मणोक्तोऽश्रद्धधानो यजते शंयुमेव तस्य बारहस्पत्यं यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छ-
त्येतन्ममेत्यब्रवीत्किं मे प्रजाया - (५७)

इति योऽपगुरातै शतेन यातयाद्यो निहनन्त्सहस्रेण यातयाद्यो लोहितं कृवद्यावतः
प्रस्कद्य पांसून्त्सङ्गृह्णात् तावतः संवत्सरान्पितृलोकं न प्र जानादिति तस्माद्ब्राह्मणाय
नापं गुरेत न नि हन्यान्न लोहितं कुर्यादितावता हैनसा भवति तच्छं योरा वृणीमह इत्याह
यज्ञमेव तत्स्वगा करोति त- (५८)

च्छं योरा वृणीमह इत्याह शंयुमेव बारहस्पत्यं भागधेयेन समर्धयति गातुं यज्ञाय गातुं
यज्ञपतय इत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते सोमं यजति रेत एव तद्धधाति त्वष्टारं यजति
रेत एव हितं त्वष्टा रूपाणि वि करोति देवानां पत्नीर्यजति मिथुनत्वायाग्निं गृहपतिं यजति
प्रतिष्ठित्यै जामि वा एतद्यज्ञस्य क्रियते (५९)

यदाज्येन प्रयाजा इज्यन्त आज्येन पत्नीसंयाजा ऋचमनूच्यं पत्नीसंयाजानामृचा
यजत्यजामित्वायाथो मिथुनत्वायं पङ्क्तिप्रायणो वै यज्ञः पङ्क्त्युदयनः पञ्च प्रयाजा इज्यन्ते
चत्वारः पत्नीसंयाजाः समिष्टयजुः पञ्चमं पङ्क्तिमेवानु प्र यन्ति पङ्क्तिमनूद्यन्ति॥ (६०)

प्रजायाः करोति तत्क्रियते त्रयस्त्रिंशच्च॥ [१०]

युक्षा हि देवहूतमा अश्वा अग्ने रथीरिव नि होतां पूर्यः संदः। उत नो देव
देवा अच्छा वोचो विदुष्टरः। श्रद्धिश्वा वार्या कृधि। त्व ह यद्यविष्ट्य सहसः सूनवाहुत।
ऋतावा यज्ञियो भुवः। अयमग्निः सहस्रिणो वाजस्य शतिनस्पतिः। मूर्धा कवी रयीणाम्।
तं नेमिमृभवो यथा नमस्व सहतिभिः। नेदीयो यज्ञ- (६१)

मङ्गिरः। तस्मै नूनमभिद्यवे वाचा विरूप नित्यया। वृष्णे चोदस्व सुष्टुतिम्।
कमुं ध्विदस्य सेनयाऽग्नेरपांकचक्षसः। पुणिं गोषुं स्तरामहे। मा नो देवानां विशः
प्रस्नातीरिवोस्नाः। कृशं न हांसुरघ्नियाः। मा नः समस्य दृढ्यः परिवेषसो अहृतिः।
ऊर्मिर्न नावमा वधीत्। नमस्ते अग्न ओजसे गृणन्ति देव कृष्टयः। अमै- (६२)

रुमित्रमर्दया। कुविथ्सु नो गविष्टयेऽग्ने संवेषिषो रयिम्। उरुकृदुरु णस्कृधि। मा नो
अस्मिन्महाधने परा वर्गारभृद्यथा। संवर्गं स रयिं जय। अन्यमस्मद्विया इयमग्ने
सिषक्तु दुच्छुना। वर्धा नो अमवच्छवः। यस्याजुषन्नमस्विनः शमीमदुर्मखस्य वा। तं
घेदग्निर्वृधावति। परस्या अधि (६३)

संवतोऽवरां अभ्या तरा यत्राहमस्मि तां अवा विद्वा हि तं पुरा वयमग्ने
पितुर्यथावसः। अधा ते सुम्रमीमहे। य उग्र इव शर्यहा तिग्मशृङ्गो न वसंगः। अग्ने
पुरो रुरोजिथ। सखायः सं वः सम्यश्चमिषुः स्तोमं चाग्रयै। वर्षिष्ठाय क्षितीनामूर्जो नन्ने
सहस्वते। स समिद्युवसे वृषन्नग्ने विश्वान्यर्य आ। इडस्पदे समिध्यसे स नो वसून्या भरा।
प्रजापते स वेद सोमापूषणेमौ देवौ॥ (६४)

यज्ञमग्नेरधि वृषन्नेकात्रविंशतिश्च॥

[११]

उशन्तस्त्वा हवामह उशन्तः समिधीमहि। उशन्नुशत आ वह पितृन् हविषे अत्तवे।
त्व सौम प्रचिकितो मनीषा त्व रजिष्ठमनुं नेषि पन्थाम्। तव प्रणीती पितरो न इन्दो
देवेषु रत्नमभजन्त धीराः। त्वया हि नः पितरः सोम पूर्वे कर्माणि चक्रुः पवमान धीराः।
वन्वन्नवातः परिधी रपोर्णु वीरेभिरश्वैर्मघवा भवा - (६५)

नः। त्व सौम पितृभिः संविदानोऽनु द्यावापृथिवी आ तंतन्था। तस्मै त इन्दो हविषा
विधेम वयं स्याम पतयो रयीणाम्। अग्निष्वात्ताः पितर एह गच्छत सदःसदः सदत
सुप्रणीतयः। अत्ता हवींषि प्रयंतानि बर्हिष्यथा रयिं सर्ववीर दधातन। बर्हिषदः पितर
ऊत्यर्वागिमा वो हव्या चकृमा जुषध्वम्। त आ गतावसा शन्तमेनाथास्मभ्यं (६६)

शं योररपो दधात। आहं पितृन्सुविदत्रा अविथ्सि नपातं च विक्रमणं च विष्णोः।
बर्हिषदो ये स्वधया सुतस्य भजन्त पित्वस्त इहागमिष्ठाः। उपहूताः पितरो बर्हिष्येषु
निधिषु प्रियेषु। त आगमन्तु त इह श्रुवन्त्वधि ब्रुवन्तु ते अवन्त्वस्मान्। उदीरतामवरं
उत्परांस उन्मध्यमाः पितरः सोम्यासः। असुं (६७)

य ईयुरवृका ऋतज्ञास्ते नोऽवन्तु पितरो हवेषु। इदं पितृभ्यो नमो अस्त्वद्य ये
पूर्वांसो य उपरास ईयुः। ये पार्थिवे रजस्या निषत्ता ये वा नूनं सुवृजनांसु विक्षु। अधा
यथा नः पितरः परांसः प्रत्नासो अग्र ऋतमांशुषाणाः। शुचीदयन्दीधितिमुक्थशासः क्षामा
भिन्दन्तो अरुणीरपं व्रन्। यदग्रे (६८)

कव्यवाहन पितृन् यक्ष्यतावृधः। प्र च हव्यानि वक्ष्यसि देवेभ्यश्च पितृभ्य आ। त्वमग्न
ईडितो जातवेदोऽवाङ्मुव्यानि सुरभीणि कृत्वा। प्रादः पितृभ्यः स्वधया ते अक्षन्नद्धि त्वं दैव
प्रयता हवीरपि। मातली कव्यैर्यमो अङ्गिरोभिर्बृहस्पतिरृक्कभिर्वावृधानः। याश्च देवा
वावृधुर्ये च देवान्स्वाहाऽन्ये स्वधयाऽन्ये मदन्ति। (६९)

इमं यम प्रस्तरमा हि सीदाङ्गिरोभिः पितृभिः संविदानः। आ त्वा मन्त्राः कविशस्ता
वहन्त्वेना राजन् हविषा मादयस्व। अङ्गिरोभिरा गंहि यज्ञियैर्भिर्यमं वैरूपैरिह मादयस्व।
विवस्वन्तं हवे यः पिता तेऽस्मिन् यज्ञे बरुहिष्या निषद्य। अङ्गिरसो नः पितरो नवगवा
अथर्वाणो भृगवः सोम्यासः। तेषां वयं सुमतौ यज्ञियानामपि भद्रे सौमनसे स्याम॥ (७०)

भवास्मभ्यमसु यदग्रे मदन्ति सौमनस एकञ्च॥ [१२]

सुमिधुश्चक्षुषो प्रजापतिराज्यं देवस्य स्ममन्त्रं हवादिनोऽद्विरग्रेभ्यो मनुः पृथिव्याः पशवोऽग्रीधे देवा वै यज्ञस्य युक्षोशन्तस्त्वा द्वादश॥१२॥

सुमिधो याज्यां तस्मान्नाभागं हि तमन्वित्याह प्रजा वा आहेत्याह युक्षा हि संसतिः॥७०॥

सुमिधः सौमनसे स्याम॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां द्वितीयकाण्डे षष्ठः प्रश्नः समाप्तः॥२-६॥